

achtzehn Monaten in Krain verweilt, sich daselbst mit der illirischen Literatur beschäftigt, und nächstens eine Sammlung krainerischer Volkslieder herausgeben wird, hat vor Kurzem nachfolgenden Aufruf erlassen, welchen er uns mit dem Ersuchen, ihn in unser Blatt einzurücken, übersandte i. t. d. Poziv je datiran z dne 10. junija 1838. l. — Ako je bival Korytko tedaj 18 mesecev na Kranjskem, in če torej štejemo tiste mesece nazaj, pridemo približno na novo leto 1837. — To bodi tudi en dokaz, da je glede Korytkovega prihoda v Ljubljano Vrazova letnica verjetnejša od Kolbergove.

Na 472. strani lanskega »Zvona« stoji pri opombi, da ima Prešeren Korytko prvič v mislih v pismu z dne 4. marca 1837. l., kjer poroča Vrazu o dveh prognanih Poljakih, — v oklepaju vprašanje: kateri je drugi? Pri tem vprašanju je opozoriti na »Dunajski Zvon« V. str. 39. — Drugi je torej grof Horodinski. —

Končno mi je še popraviti opombo na 648. strani lanskega »Zvona«. — Korytkove pesmi »na lepe Ljubljančanke« naš Prešeren ni preložil iz poljščine na slovenščino, ampak na nemščino. *L. Pintar.*

Naši pisatelji v prevodih. Rad. Murnika humoreska »Iz dnevnika nadobudnega Dvojčkogojca«, ki je izšla v januarski št. letošnjega »Zvona«, je prinesla »Politik« v nemškem prevodu. — Jožefa Kostanjevca povest »Brez službe«, ki je bila natisnjena pred par leti v »Ljublj. Zvonu«, pa je izšla v praškem dnevniku »Narodní Politika« (št. 256.) v češkem prevodu. Lepo povest je prevedel Jan Novák. —

† **Dr. Frančišek Lampè.** Ko smo že končavali zadnje strani oktobrske št., došla nam je vest, da je po kratki bolezni umrl kanonik dr. Lampe, urednik »Doma in Sveta«, predsednik »Slov. Matice«, neutrudljivi slovenski pisatelj. Rojen je bil l. 1859. v Zadlogu pri Črnem vrhu nad Idrijo. Dr. Lampè je bil markantna osebnost med našimi konservativnimi ali katoliškimi pisatelji. Njegovi spisi in tisti možje, ki so ga poznali osebno, pričajo, da si je bil pridobil s svojo nardarjenostjo, s svojo brezprimerno marljivostjo in jekleno vztrajnostjo bogatih zakladov vednosti v raznih strokah. Študijam je žrtvoval ves prosti čas in, kakor se nam pripoveduje, skopalil je celo s ponočnim počitkom. Brez vsakega dvoma je bilo njegovo naporno in prenapeto delo vzrok njegove rane smrti. — Dr. Lampè je zastopal v vsch svojih spisih strogo konservativne ideje in tudi filozofijo in umetnost in poezijo je vklepal v dogmatiški jarem. Drugo vprašanje je seveda, v koliko je mogel on s svojimi enostranskimi nazori koristiti slovenski književnosti? Sholastična doba je že davno za nami, in seveda ni misliti, da bi se mogla kdaj povrniti, ker se po strogih zakonih evolucije absolutno ne more več povrniti. Zato seveda tudi mi Slovenci ne moremo, če bi tudi hoteli, nazaj v srednji vek, ampak moramo naprej z drugimi najnaprednejšimi narodi evropskimi. Čeprav je bil v svojih nazorih konservativen, vendar je bil med vsemi pristaši Mahničeve struje najsvobodomiselnjši. In čeprav je svoje nazore branil z veliko gorečnostjo, vendar je bil še najtolerantnejši. Čeprav je dela svobodomiselnih slovenskih pisateljev in pesnikov ocenjal sila enostransko, vendar se ni nikdar ponižaval do tiste meje, kjer se nehava stvarna kritika in se začinja — plamflet.

Dr. Lampè v svojih kritikah ni ravnal kakor svetopisemski farizej, ki je samega sebe povzdigaval s tem, da je ubogega mitničarja smatral za največjega grešnika. Dr. Lampè je bil v svojih polemikah vsekdar dostojen in zmeren.